

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **N. T. P.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2017, č. j. MV-56054-6/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 5. 2018, č. j. 30 A 120/2017 – 57, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Včasně podanou kasační stížností ze dne 28. 5. 2018 brojí žalobkyně, jakožto stěžovatelka, proti shora označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“). Napadeným rozsudkem byla zamítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované (dále jen „rozhodnutí žalované“). Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto stěžovatelčino odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 11. 1. 2017, č. j. OAM-22017-15/DP-2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 46 odst. 5 a § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta stěžovatelčina žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.

[2] Současně v podání obsahujícím kasační stížnost požádala stěžovatelka o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Důvody, kterými uvedený návrh podkládá, posléze doplnila samostatným podáním ze dne 15. 6. 2018. Uvedla, že v jejím konkrétním případě převažuje její právo na spravedlivý proces a zájem na nezasahování do jejího osobního a rodinného života nad zájmem veřejným, spočívajícím v realizaci pravomocného rozhodnutí. Nepřiznání odkladného účinku by znamenalo nepřiměřený zásah do jejího života. Stěžovatelka na území České republiky studuje a má v plánu dospět k úspěšnému

dokončení studia. Pouze z důvodu jazykové bariéry přitom přestoupila do jiného typu studia. V souvislosti s tímto však ona sama i celá její rodina vynaložila nemalé finanční prostředky. Nepřiznáním odkladného účinku by vynaložené studijní úsilí a finanční prostředky přišly vniveč, neboť její studium dosud není v takové fázi, aby na ně bylo možné plynule navázat jiným studiem v zahraničí. Stěžovatelka si v České republice rovněž vytvořila sociální vazby a její integrace do české společnosti probíhá velmi úspěšně. Přiznání odkladného účinku považuje za nezbytné i vzhledem k zachování svých procesních práv v řízení o kasační stížnosti, v čemž odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Podáním ze dne 20. 7. 2018 stěžovatelka doplnila svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti o doložení skutečnosti, že v měsíci dubnu roku 2018 uzavřela sňatek se svým dlouhodobým partnerem, který je držitelem povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Má za to, že se jedná o zásadní skutečnost, kterou není možné v rámci rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ignorovat. Nepřiznání odkladného účinku by mělo za následek faktické ukončení pobytu stěžovatelky na území České republiky, čímž by bylo výrazně zasaženo do jejího práva na soukromý a rodinný život.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

[7] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11). K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[8] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelka neosvědčila dostatečným způsobem, že by jí v důsledku s výkonem nebo jinými účinky napadeného rozsudku (resp. rozhodnutí žalovaného a prvostupňového rozhodnutí), měla vzniknout újma. Skutečnost, že jí nebylo

pokračování

vydáno právě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, ještě nezakládá bezprostřední nutnost opustit území České republiky. Obdobně lze reagovat na stěžovatelčinu obavu z nemožnosti výkonu jejích procesních práv v řízení před Nejvyšším správním soudem; krom toho v řízení o kasační stížnosti zpravidla není třeba osobního konání stěžovatele, který je řádně zastoupen advokátem. Nadto stěžovatelka vůbec nezmiňuje eventualitu přerušení studia po dobu vyřešení svého pobytového oprávnění. Podle Nejvyššího správního soudu tudíž není najisto postaveno, že by stěžovatelce v souvislosti s právní mocí nebo jinými následky rozhodnutí bezprostředně hrozila jakákoli újma. Nejvyšší správní soud rovněž podotýká, že stěžovatelkou zmíněnému manželskému svazku nebrání ani eventuální nutnost vycestovat (jakkoli hypotetická), neboť nezakládá nutnost jejich (dlouhodobějšího) odloučení; jde totiž v zásadě o otázku priorit toho kterého manželského páru.

[9] Vzhledem k tomu, že podmínky přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být naplněny kumulativně, vede nenaplnění byť i jediné z nich nevyhnutelně k zamítnutí takového návrhu, čemuž odpovídá výrok tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu